

vative at lytte her til de vise ord fra hr. Torben Lund. Hr. Torben Lund sagde nemlig: Hvis vi ikke bruger opsvinget positivt både til at skabe nye arbejdspladser og til at gnave os ind på gæld og rentebyrde, hvornår skulle vi så gøre det, for i nedturstider ved vi jo, hvordan det rammer, og hvem der bliver ramt hårdest?

Faktisk er det jo også interessant at notere sig, at den velfærdskommission, der har været forskellige opfattelser af, også har en meget veldokumenteret opbakning bag regeringens samfundsøkonomiske linje. Det er jo interessant, sådan forholder det sig; der er måske sjæle i V og K, der ikke har haft stunder til at læse kommissionens rapport og konklusioner, men sådan forholder det sig.

Hr. Holger K. Nielsen stillede et meget præcist spørgsmål. Han erkendte på den ene side, at arbejdsløsheden var faldet, måske endda også betydeligt, men hr. Holger K. Nielsen spurgte, om det er en sejr, at den kun er faldet til 280.000 arbejdsløse. Jeg kan sige: Det ser jeg ikke som nogen sejr. Det er da et rimelig pænt fremskridt, at vi på 1 år har opnået et fald i arbejdsløsheden, der er større end i al den tid, vi har haft Danmarks Statistik overhovedet, men det er ikke nok. Retningen er den rigtige, vi skal videre, det vil jeg gerne bekræfte.

Hr. Erhard Jakobsen præciserede i sit indlæg, at det, der ikke er til diskussion, er stigningen i beskæftigelsen, det er de mange, mange tusinde nye arbejdspladser. Også dér skal man huske i oppositionen, at de klare tals tale nok er vigtig. ATP's statistik fortæller os nemlig, at vi på ét år – fra første kvartal sidste år til i år – har fået skabt ikke mindre end 60.000 gode, nye danske arbejdspladser.

Der var i det hele taget mange indlæg om den økonomiske politik og arbejdsløsheden. Et af de mest eksotiske indlæg i debatten var nok hr. Anders Fogh Rasmussens; det var det. Jeg hørte – og jeg gik så hen og fik andre til at bekræfte for mig, at sådan forholdt det sig – at hr. Anders Fogh Rasmussen mente, at ledigheden ikke var faldet, og jeg hørte, og det fik jeg også bekræftet fra anden side, at hr. Anders Fogh Rasmussen havde givet udtryk for, at regeringen flytter folk over på efterløn.

Det må jeg desværre dementere; der må foreligge en fejltagelse. Regeringen flytter ikke folk over på efterløn, folk vælger selv deres liv i det pragtfulde land. De bestemmer nemlig selv, om de er i stand til, ønsker, har muligheder for at blive på arbejdsmarkedet efter et langt, hårdt

arbejdsliv, eller om de vil bruge den reform, som hører til en varig grundpille i velfærdssamfundets fremtid, nemlig efterlønnen og efterlønsreformen.

Regeringen flytter ikke folk, regeringen skaber nogle muligheder for, at man også i den del af sit liv kan få en rimelig, værdig tilværelse. Og så må jeg sige til hr. Anders Fogh Rasmussen, at arbejdsløsheden altså er faldet.

Jeg står her med en af de smukkeste kurver, jeg længe har set: arbejdsløshedskurven, en fremstilling i kortfattet form med kurver fra Danmarks Statistik. Og se engang, når man tager kurverne og tager dem arbejdsløshedskasse for arbejdsløshedskasse – nu er jeg godt klar over, at der er lidt afstand – byggefagenes a-kasse, metalarbejderfagenes a-kasse, fremstillingsfagenes a-kasse og SiD's a-kasse, overalt ser jeg, at vi, hvis vi trækker en lige linje, faktisk er ved at nå ned på arbejdsløsheden i 1985-86.

Det kan man ikke tale sig væk fra. Det er en åbenbar realitet, og arbejdsministeren har netop givet mig en anden statistik, som viser, at i hvert eneste amt i dette land er arbejdsløsheden nu faldet klart og entydigt. I hvert eneste. Og i hvert eneste fag med ganske få undtagelser, måske i Akademikernes Arbejdsløshedskasse, er arbejdsløsheden faldet massivt og entydigt.

Meget kan man stå her på talerstolen og påstå, men det her hører – hvis jeg nu skal være diplomatisk – til det mest eksotiske indlæg, jeg har oplevet i dag.

Hr. Ole Stavad stillede et meget præcist spørgsmål. Før hed det jo sig, at pengene fossede ud af statskassen, hvad bliver det nye slogan? Og jeg har forstået, at det nu bliver: Regeringen solder, eller var det snolder, men den solder i hvert fald fremgangen op. Jeg må desværre dementere; sådan forholder det sig heller ikke. Jeg har allerede givet udtryk for sammenhængen i den økonomiske politik, og skulle man være i tvivl, kan man læse økonomiministerens seneste redegørelse for de gode grundlæggende økonomiske størrelser, herunder indsnævringen i rentespændet mellem Danmark og Tyskland.

Tiden tillader ikke at gå i detaljer. Læs venligst i den rette dokumentation.

Så havde hr. Anders Fogh Rasmussen også en række mere ideologiske betragtninger, som vi jo ser lidt forskelligt på. Her er der ikke behov for dokumentation. Her drejer det sig om holdninger. Og de er der. Der er forskel. Det er til at tage og føle på.